

af 23. Juni 1932 — er forbeholdt Kommunalbestyrelsen selv at fastsætte Hjælpens Størrelse i det enkelte Tilfælde.

Til § 3.

De i Paragrafen fastsatte Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Indgivelse af Begæring om Hjælpen, dennes Udbetaling, Kontrol m. v. samt Behandling af Klager over Kommunalbestyrelsernes Afgørelse indeholder følgende Afvigelser i Forhold til de tilsvarende Bestemmelser i § 5 i Loven af 23. Juni 1932:

- a) Den administrativt gennemførte Regel om, at Arbejdsløhedskassen skal attestere Ansøgningskemaerne er optaget i Loven.
- b) Da der efter Forslaget kun kan ydes Hjælp til forsikrede, er Kommunernes Adgang til at overlade Kontrol og Udbetaling til andre Institutioner begrænset til de statsanerkendte Arbejdsløhedskasser.
- c) Som Følge af, at der er tillagt de forsikrede, der fyldestgør Betingelserne, Ret til at oppebære Hjælpen, er det fastsat, at Klager over nægtet Hjælp eller over Hjælpens Størrelse skal behandles efter Sociallovgivningens almindelige Regler.

Til § 4.

Under Hensyn til Statens og Kommunernes vanskelige Økonomi, og i Betragtning af, at de i Anledning af Krisen trufne Foranstaltninger paa andre Omraader stiller meget betydelige Krav til det offentlige, har man ikke ment at kunne paalægge Staten og Kommunerne samtlige Udgifter efter Loven, men stiller Forslag om, at en Del af Udgifterne tilvejebringes ved Bidrag fra Arbejdsgivere og Arbejdere efter de i Paragrafens Stk. 1 nærmere angivne Regler. Forsaavidt angaar Bidrag fra Arbejdsgiverne bemærkes, at man finder det rimeligt at paalægge disse, der siden 1927 kun har ydet et Bidrag til Arbejdsløhedsfonden paa 3 Kr. aarlig pr. forsikret Arbejder, men iøvrigt ikke har ydet noget særligt Bidrag til Udgifterne ved de sidste Aars Kriselovgivning til arbejdsløse, at bære en mindre Del af Udgifterne. De foreslaaede Bidrag fra Arbejderne vil forøge de betydelige Byrder, som er paalagt dem ved de i de sidste Aar paa Grund af Krisen stærkt forøgede Kontingenter til Forsikring; man har dog anset det for forsvar-

ligt at paalægge Arbejderne en ikke ringe Del af Udgifterne under Hensyn til, at den foreslaaede Hjælp udelukkende kommer de forsikrede til Gode, og at Ordningen er truffet, fordi Fortsættelseskasserne, der fremtidig skulde være i Stand til at yde de forsikrede den fornødne Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed, endnu ikke har opsamlet de fornødne Reserver til at paabegynde Udbetalingerne. Bidragspligten er begrænset til de Medlemmer, der er i Arbejde, idet man maa anse det for urimeligt, om arbejdsløse Medlemmer af deres knapt tilmaalte Understøttelse skulde afholde noget Bidrag.

De særlige Regler om Midlernes Tilvejebringelse og Beregningen af den Kommunernes tilkommende Refusion vil medføre, at disse først vil kunne faa Refusion af Udgifterne udbetalt ca. $\frac{1}{2}$ Aar efter Lovens Ophør; man har da anset det for nødvendigt at træffe Foranstaltninger til, at de Kommuner, der ikke selv er i Stand til at tilvejebringe Midler til Afholdelse af løbende Udgifter, paa anden Maade kan faa de fornødne Midler stillet til Raadighed; herpaa tager Bestemmelsen i Paragrafens 2. Stk., jfr. Stk. 1, d., 2. Pkt., Sigte.

Til § 6.

Naar Krisehjælpen til ikke-arbejdsløhedsforsikrede og den øvrige ekstraordinære Lovgivning til Fordel for kriseramte ophører, maa Kommunerne antages at faa forøgede Udgifter til de kommunale Hjælpekasser. Disse har i en Aarrække faaet bevilget et ekstraordinært Statstilskud, stort $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som Supplement til det faste aarlige Tilskud, stort $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., jfr. senest Lov Nr. 2 af 12. Januar 1933. Under Hensyn til Kommunernes vanskelige Forhold vil det være rimeligt, at der ogsaa for det sidste Halvaar af Hjælpekassernes Virksomhed, Halvaaret 1. April til 30. September 1933, ydes Kommunerne et ekstraordinært Tilskud som Bidrag til disses Tilskud til Hjælpekasserne, og under Hensyn til det anførte om den forventede Stigning i Hjælpekasseudgifterne finder man, at dette ekstraordinære Tilskud maa sættes væsentlig højere end i tidligere Finansaar. Man foreslaar derfor, at der for Perioden 1. April til 30. September 1933 stilles et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne til Tilskud til Hjælpekasserne.